

[Søren Andersen.]

byrder som følge af lovens forbedring. I forhold til regeringens forslag betyder det i realiteten en besparelse på 29 mill. kr.

Under ændringsforslag nr. 11 foreslår vi på samme måde en fortsat præmieopkrævning gennem sygekasserne. Hertil bemærkede det ærede medlem hr. Kaj Andresen ironisk, at der herved vil komme en hel del flere med. Ja, det vil der; det betyder vel i og for sig en udvidelse af den kreds, der skal betale.

Vi går med ændringsforslag nr. 25 til § 33 imod den foreslåede forhøjelse af folkeforsikringsbidraget fra 1 pct. til 1¼ pct. af skalaindkomsten. Det ser i virkeligheden ud til, at dette folkepensionsbidrag er en farlig nydannelse, farlig af hensyn til ubefæstede sjæle, fordi den så at sige er en ny hane, som der kan drejes på uden om skattefradragetsretten, så at ordningen kan benyttes til at finansiere nye udgifter. Hvem skulle tro, at til disse ubefæstede sjæle hører det radikale parti og retsforbundet! Ikke alene det store dagblad Politiken, men sikkert også mange af de to partiers vælgere er overrasket over, at det kan gå sådan. Og jeg vil næsten gætte på, at det vil gå sådan, at overraskelsen vil gå over til fornærmelse. Det eneste forsvar for at ændre forsikringspræmie til bidrag er faktisk, at man derved tror — jeg sætter en streg under tror — at man sparer 2,6 mill. kr. i opkrævningsgebyr. Der er for mig ingen tvivl om, at der ikke sker besparelser her, selv om det nok er muligt rent teoretisk, for hvad man sætter til på anden måde, kan man nemlig ikke måle, og der er ingen tvivl om, at der sættes meget til. Det er en gammel regel, som er gængs den dag i dag, at de penge, man føler størst ansvar for, er ens egne private penge; dernæst kommer de penge, hvormed man bidrager til noget selv, i dette tilfælde forsikring, som man betaler en præmie til; så kommer vel de kommunale penge, som er et lidt fjernere anliggende, men hvor det dog virker sådan lidt generende, hvis man drages til ansvar, for folk kan godt se, når der leves højt på andres bekostning. Men dér, hvor der føles mindst ansvar, er over for det fjernere foretagende staten, som vi alle er medlemmer af. Derfor er der ingen tvivl om, at de 2,6 mill. kr. ikke på nogen måde er tjent.

Jeg kan ikke lade være med sluttelig at rejse det spørgsmål: skulle der ikke mere til for at ændre princippet? Så er livet i hvert tilfælde farligt dér, hvor de to partier befinder sig, farligt for principperne, vel også efterhånden farligt for de to partier selv, og jeg siger til dem: I har ikke fået 2,6 mill. kr. i fortjeneste, aldeles ikke; der er ingen, der kan bevise, hvad I har tabt, men har I troet på et princip, har I vitterlig tabt. I har i allerhøjeste grad fået det, som vi har hørt om andetsteds i lignende situationer: en ret røde linser.

Derfor vil jeg anbefale de to partier i sidste øjeblik at ombestemme sig og opfordre dem til sammen med os at stemme for de af venstre og de konservative stillede ændringsforslag, som jeg herved har motiveret, og som jeg håber at få vedtaget.

Gertie Wandel: Som allerede sagt ved første behandling er dette et lovforslag, som mit parti har stor interesse for. Det er et lovforslag, som, selvfølgelig sammen med loven om revalidering, vil bringe stor forbedring i invalidernes kår, mennesker, som virkelig har hjælp behov.

Der er sagt en del om ministerens ændringsforslag, og mit parti har været med i diskussionen om dem og tiltrådt dem. En særlig lille glæde har det for mig været, at den højtærede socialminister har ændret lovens titel til „Lov om invalide- og folkepension“, hvilket er en tydeliggørelse, som jeg takker for.

Jeg sagde ved første behandling, at der var nogen betænkelighed inden for mit parti om vandelsbetingelsens bortfald med hensyn til bevislig drikfældighed, men jeg og mit parti er blevet beroliget ved ændringsforslag nr. 18 til § 20, som viser, at der også på dette punkt kan kræves og iværksættes en revalidering både for mennesker, der har fået, og for mennesker, der søger invalidepension.

Ligesom den ærede foregående ordfører, hr. Søren Andersen, beklager jeg nu i hovedloven at møde de 25 pct., som vi stemte imod i lov nr. 111 af i år; vi mener, at det er beklageligt, at folk, der har villet sikre sig ved at opspare formue, får et særligt straffetillæg.

Med hensyn til de ændringsforslag, som venstre og mit parti har stillet om dæknin-